

هدية
HÄDIYAH

د حج لنډه طريقه

المختصر في صفة الحج وأحكامه ومخالفاته

پښتو

بشتو

په گڼو ژبو د اسلامي محتواوا ټولنه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام
على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.

أما بعد:

داد حج د ادا کولو د طریقې په اړه یو لنډ
پیغام دی، موږ هڅه کړې چې ډیری هغه
مسائل پکې بیان کړو چې حاجي ورته اړتیا
لري.

موږ له الله جل جلاله څخه سوال کوو چې خاص د
خپلې رضا لپاره یې وگرځوي او عامو مسلمانانو ته
پرې ګټه ورسوي.

په ګڼو ژبو د اسلامي
محتوا ټولنه

لومړۍ: د عبادت د قبلېدو شرطونه

د الله تعالى په نزد عبادت په دوو شرطونو سره قبليري:

1 اخلاص

چې موخه ترې يوازې د الله تعالى رضا او د آخرت ثواب وي، **الله تعالى فرمايلي:**

"وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ"

ژباړه: (حال دا چې دوی ته حکم نه و ورکړی شوی مګر په دې چې دوی دې د الله عبادت کوي، په داسې حال کې چې دین (عبادت) دغه (الله) لره خالص کوونکي وي).^۱

او رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: ژباړه: «اعمال د نیتونو پر بنسټ دي، او هر چا ته هغه څه ورکول کېږي چې څه یې نیت کړی وي». بخاري (۱)، او مسلم: (۱۹۰۷)، روایت کړی دی.

2 په وینا او عمل سره د نبي صلی الله علیه وسلم پیروي

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «چا چې زموږ په دین کې نوي شیان را پیدا کړل چې له هغې څخه نه وي، هغه مردود دي». بخاري (۲۶۹۷)، او مسلم (۱۷۱۸)، روایت کړی او مسلم په روایت کې (۱۷۱۸) دي. ژباړه: «که څوک داسې کوم کار وکړي چې زموږ د دین امر پرې نه وي، هغه مردود دی».

۱. یعنی: هغه ته او د هغه عبادت ته رجوع کول، او له هغه پرته له ټولو مخ اړول. د سعدي تفسیر (مخ ۵۳۸)

د حج لنډه طريقه

لومړی: د میقاتونو احکام:

1 **میقاتونه:** هغه ځایونه دي چې نبي صلی الله علیه وسلم د حج او عمرې کولو لپاره د احرام تړلو ځایونه ټاکلي دي.

2 **څوک چې د حج یا عمرې په نیت د دې میقاتونو څخه له یو نه تېرېږي،** نو پرې واجب دي چې احرام ترې وتړي، او له احرام پرته ترې تېریدل روا نه دي.

3 **څوک چې له دې میقاتونو څخه مکې ته نږدې وي:** د هغه میقات د هغه خپل ځای دی؛ نو د حج او عمرې لپاره له هماغه ځای څخه احرام کوي.

4 **او د مکې خلک او څوک چې پکې استوګن دي:** د حج لپاره له مکې څخه احرام کوي، او د عمرې لپاره: له مکې څخه د باندې حل ته وځي او احرام ترې کوي لکه: تنعیم او داسې نور.

5 **که څوک په الوتکه کې وي:** هغه وخت احرام تړي چې الوتکه د مېقات برابرۍ ته ورسېږي، نو میقات ته له رسېدو مخکې د احرام جامې چمتو کوي او اغوندي، او کله چې میقات ته ورسېږي سمدلاسه احرام کې د داخلیدو نیت کوي، دا ورته روا نه ده چې هوایي ډګر کې تر کوزیدو پورې احرام وځنډوي، هغه کولی شي میقات ته له رسېدو مخکې د تلبيې په ویلو سره د احتیاط له مخې تلبيې ووايي او احرام وکړي، لدې ویرې چې د تلبيې ویلو ځای ترې د طیارې د چټکتیا له امله تېر نه شي.

دویم: د مناسکو پولونه او د هغوی احکام

مناسک په درې ډوله دي: تمتع، أفراد او قرآن.

1

تمتع د هغه چا لپاره غوره دی چې قرباني يې له ځان سره نه وي وړي، او تمتع دې ته وايي چې: د حج په مياشتو کې د عمرې احرام وکړي، طواف او سعي وکړي او بيا له احرام څخه ځان خلاص کړي، بيا په همغه کال کې د حج لپاره احرام وکړي.

2

او افراد دې ته وايي چې يوازې د حج لپاره احرام وکړي، کله چې مکې ته ورسېږي ورته سنت دي چې لومړی د قدوم طواف او بيا ورپسې سعي وکړي، خو سر به نه خړي او نه به يې کموي او له احرام څخه به ځان نه خلاصوي، بلکې تر هغه پورې به په احرام کې پاتې کيږي چې د اختر په ورځ د عقبې جمره وولي. او که چېرته يې د حج سعي د حج طواف ته وروسته کړه هم باک نه لري.

3

او قرآن دې ته وايي چې د عمرې او حج لپاره يو احرام وکړي او ووايي: (لبيك اللهم عمرة وحجاً) (ای الله د عمرې او حج کولو اراده لرم). او د قارن عمل لکه د مفرد په څېر دی، پرته له دې چې په قارن قرباني شته او په مفرد نشته.

دریم: د احرام طریقہ او حکمونه

احرام کوونکی باید لاندې کړنې تر سره کړي:

1 غسل: د نارینه او ښځو لپاره سنت دی، حتی د حیض او نفاس لرونکو لپاره.

2 خوشبوی لگول: نارینه په سر او ږیره کې عود یا بل ډول خوشبویي کارولی شي، او له احرام وروسته یې په (بدن کې) د خوشبویي اثر پاتې کېدل زیان نلري، او د ښځو لپاره د خوشبویي استعمالول جواز نلري؛ ترڅو نامحرم نارینه یې بوی نه کړي.

3 د احرام جامي اغوستل، چې هغه د نارینه و لپاره لنگ او څادر دي، سنت دا ده چې سپینې پاکې او یا نوي وي، او ښځه دې د احرام لپاره هر هغه څه واغوندي چې زړه یې غواړي، خو چې ډول او سنگار په کې نه وي، همدارنګه د نقاب او دستکشو اغوستلو څخه دې ډډه وکړي، او خپل مخ او لاسونه دې په بل څه سره پټ کړي.

احرام تړل د لمانځه پسي مشروع دي، که هغه فرض لمونځ وي يا نفل، خو دا کار واجب نه دی.

نو که چېرته يې عمره کوله: (لبيک اللهم عمره) به وايي، او که يې حج کاوه او حج يې افراد و نو (لبيک اللهم حجاً) به وايي، او که حج يې قارن و نو: (لبيک اللهم عمره وحجاً) به وايي.

که چېرته احرام کوونکی ويره ولري چې د مناسکو د بشپړولو په لار کې به ورته کوم خنډ پېدا شي، نو ورته روا دي چې مشروط نيت وکړي او ووايي: (وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) (که چېرته د کوم خنډ له امله بند پاتې شوم، نو له احرام څخه د خلاصېدو ځای به مې همغه وي چېرته چې بند پاتې شوم)، نو کله يې چې دا شرط ولگاوه او بيا ورته کوم خنډ پېدا شو چې له امله يې مناسک پوره نه کړای شول، نو له احرام څخه به ځان خلاص کړي او هيڅ شی پرې نشته.

بيا به زياته تلبيه وايي: (لبيک اللهم لبيک، لبيک لا شريك لك لبيک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك)^۲، چې سړی به يې په لور غږ وایي او بنځينه يې هم د بېگانه سړيو په نه شتون کې په لور غږ ویلی شي، د احرام کوونکي لپاره مناسب ده چې تلبیه ډیره تکرار کړي، په ځانگړې توگه کله چې حالات او وخت بدلون ومومي لکه په لور ځای ختل، يا په ځورې بنکته کېدل، يا دا چې شپه راشي يا ورځ شي.

۲. د "لبيک" ویلو معنی دا ده چې، ای ربه! په وار وار ستا د امر تابع یم، او معنا یې داده چې بنده د خپل رب بلنه ومنې او پېروي یې وکړي.

"إن الحمد والنعمة لك والملك " الحمد: په کمال او بشپړتیا سره د ستايل شوي ذات یادونه ده، نو کله چې دا الفاظ تکرار شي ثناء ویلو ته اوري. (والنعمة) نعمت؛ هر هغه څه ته وايي چې الله تعالی پرې په خپل بنده لورینه کوي چې غوښتل شوی شي تر لاسه کړي او ناخوالي ترې چپي کړي او د (الملك) معنا دا ده چې: پادشاهي تالره ده، ځکه یقیناً چې حقيقي پادشاه یوازې الله دی، او د (لا شريك لك) معنا دا ده چې؛ ای الله! تا سره ستا په ځانگړو بشپړو صفتونو کې هیڅوک شریک نه دی چې له هغو صفتونو څخه په پادشاهي، خالقیت، د چارو تدبیر او الوهیت کې یووالی دی. په لنډه توگه له: مجموع فتاوی ورسائل العثيمين (۹۶/۲۲)

په عمره کې تلبیه ویل له احرام تړلو څخه د طواف تر پېلولو پورې روا ده،
او په حج کې له احرام تړلو څخه تر دې پورې چې د اختر په ورځ د عقبې
جرمې په ویشتلو پیل وکړي.

پر محرم واجب دي چې د احرام تر پایه له ممانعتونو څخه ځان
وساتي.

خلورم: د احرام ممانعتونه

د احرام ممانعتونه په لاندې ډول دي

د بدن له هر ځای څخه ویښتان خریل، کمول او یا ویستل.

1

د پښو یا لاسونو ټول یا ځینې نوکان پرې کول.

2

سر د هغه څه سره پټول چې پرې نښتی وي لکه: خولی، دستمال، پگړی، یا په سر څادر او رومال اچول، یا په کمپلې، کارتن یا بل داسې څه سره سر پټول چې موخه ترې د سر پټول وي. دا مانع یوازې د سړیو لپاره دی، پرته له ښځو څخه.

3

د بدن په اندازه منظمې جامې اغوستل؛ هغه چې خلک یې په عادي حالت کې اغوندي لکه: جوړې شوې جامې؛ کمیس او پرتوگ، جرابې او دستکشې. دا خاص د نارینه وو لپاره دي پرته له ښځینه وو؛ ځکه د ښځینه په حق کې یوازې:

4

■ نقاب، برقع، یا هغه څه چې د مخ پټولو لپاره د نقاب په څېر استعمالیږي منع دي، او د بېګانه سړیو د شتون پر مهال باید ښځه خپل مخ پټ کړي اگر که پرده یې له مخ سره هم لګیږي؛ او دا ورته روا ندي چې بل څه د دې لپاره په سر کلک وتړي چې څادر یې له سر سره ونه لګیږي؛ ځکه د دې کار د مشروعیت لپاره کوم دلیل نشته.

■ دستکشې په لاسونو کول، او د بېګانه سړیو د شتون پر مهال پرې د لاسونو پټول واجب دي چې په عبايه (حجاب) کې یې دننه کړي.

5 په بدن او د احرام په جامو کې خوشبويي لگول.

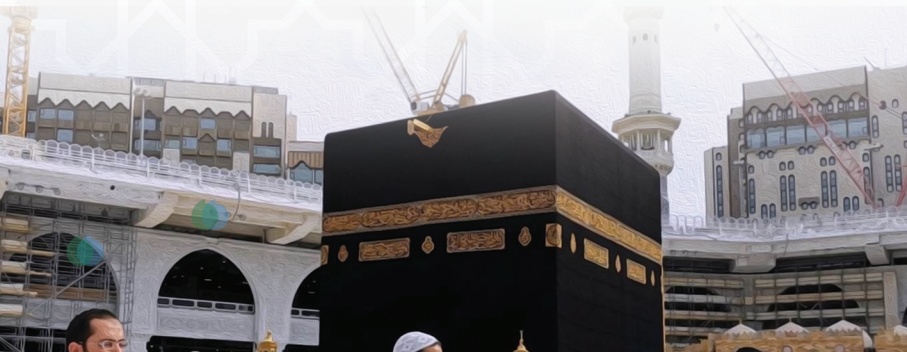
6 د وچې ښکار وژل، يا يې له وژلو پرته ښکار کول.

7 د ځان او يا بل چا لپاره مرکه يا خواستگاري کول.

8 د نکاح تړون.

9 له جماع پرته نږدېوالی لکه: ښکلول، او په شهوت سره لمس کول.

10 جماع، يعنې په شرمگاه کې کوروالی کول.

پنم: د طواف طريقه

1 **کله چې مُحَرَم مسجد الحرام ته ننوځي، نو سنت دي چې ښی پښه مخکې کړي او د جومات ته د ننوتلو دعا ووايي، یو له هغو معتبرو روایتونو څخه چې پدې اړه روایت شوی دا دی چې ووايي: «اللهم افتح لي أبواب رحمتك»، «ای الله! زما لپاره د خپل د رحمت دروازي خلاصې کړه» دا دعا هر جومات ته د ننوتلو پر مهال ویل کېږي، او یوازې په حرم شریف پورې محدوده نه ده.**

2 **کله چې وغواړي طواف پیل کړي، نو تلپه دې بنده کړي، او اضطباع دې وکړي، د اضطباع طریقه دا ده چې: سری د خپل (ځادر) منځنۍ برخه خپل ښي (تخرگ) لاندې تېره کړي، او دواړه پېڅکې په کینه اوږه راواړوي، کله چې طواف پای ته ورسوي، نو ځادر دې بېرته معمول حالت ته راولي (څنگه چې له طواف څخه مخکې و)؛ ځکه چې اضطباع یوازې د طواف پر مهال کیږي.**

3 **بیا به حجر الأسود ته لار شي او په ښي لاس سره به یې لمس او ښکل کړي، که ښکلول ورته ناشوني و، په لاس سره دې لمس کړي او لاس دې ښکل کړي، که چیرته یې په لاس لمسول ناشوني و، په یو بل څه سره دې یې لمس کړي لکه: امسا او یا بل څه او ښکل دې یې کړي، او که دا کار هم ناشونی و مخامخ دې ورته ودریږي او په لاس سره دې ورته اشاره وکړي او لاس دې نه ښکلوي، غوره دا ده چې تېل ماتېل جوړ نه کړي او خلک ازار نه کړي.**

4 **د حجر الأسود د لمسولو، یا ورته اشارې کولو پر مهال به (الله اکبر) وایي.**

5 **بیا به ښي لاس ته حرکت وکړي، چې کعبه شریفه یې چپ لاس ته راشي، کله چې یماني رکن ته ورسېږي هغه به له ښکلولو پرته لمس کړي، که دا کار ناشونی و بیروبار به نه جوړوي او نه به ورته اشاره کوي.**

6

او د یمانې رکن او حجر الأسود تر منځه به : (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) وايي، يعني (زمونږ ربه! مونږ ته په دنيا کې
ښېگڼه (نيکمرغي، سلامتې، رزق) او په آخرت کې هم ښېگڼه (جنت،
رحمت) راکړه، او مونږ د دوزخ له عذاب څخه وژغوره).

7

هر کله چې د حجر الاسود څخه تېرېږي، نو په خپل لاس به ورته اشاره
کوي او (الله اکبر) به وايي.

8

او د طواف په پاتې چکرونو کې د خپلې خوښې اذکار وايي، دعاګانې او د
قرآن کریم تلاوت کوي.

9

سنت دا دی چې یوازې په لومړیو دریو گردشونو کې رمل وکړي، او رمل
په چټکۍ سره لنډو ګامونو اخیستلو ته وايي، او په نورو پاتې څلورو
گردشونو کې رمل نشته، بلکې عادی مزل پکې کوي.

10

کله یې چې طواف بشپړ کړ، مقام ابراهیم ته ورمخکې کیږي او دا آیت
لولي: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)، او (مونږ وویل): له مقام ابراهیم
نه ”لمونځ ځای“ جوړ کړئ، بیا که شونې وه تر شا یې دوه رکعت له مونځ
کوي، که نه په هر ځای کې چې شونې وه هلته یې کوي چې، په لومړي
رکعت کې له فاتحې وروسته: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) او په دویم رکعت کې
له فاتحې وروسته: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) لولي.

شیرم: د سعی طریقہ:

1 کله چې له طواف او دوه رکعتو لمونځ کولو فارغ شو د سعی کولو خای ته ورځي، کله چې د صفا (غونډی) ته نږدې شو: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) لولي، یعنې یقیناً چې صفا او مروا د الله تعالی له نینو څخه دي. بیا وایي: "أبدأ بما بدأ الله به". یعنې په هغه څه سره پیل کوم چې الله تعالی پرې کړی دی.

2 بیا صفا ته څیړي تر دې چې کعبه او یا د کعبې لوری وگوري، نو هغه لور ته مخ کوي، د الله تعالی یووالی، تکبیر کوي او وایي: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده»، «له الله پرته بل معبود نشته، چې یوازې دی او هېڅ شریک نه لري، پاچاهي د هغه ده او ستاینه هغه لره ده، او هغه په هرڅه قادر دی، نشته بل معبود مگر یوازې یو الله دی، هغه خپله ژمنه پوره کړه، او د خپل بنده مرسته یې وکړه، او هغه یوازې احزابو ته ماتې ورکړه»، دغه ذکر درې ځلې تکراروي، او په منځ کې یې دعا کوي.

3 بیا له صفا څخه مروا ته پیدل راکوزیږي، نو کله چې شني نېنې ته ورسېږي، نارینه تر دویمې شني نېنې ته رسیدو پورې خپل تگ گړندی کوي، بیا له هغې وروسته خپل عادي مزل ته راگرځي او د بنځو لپاره گړندی تگ جواز نلري.

4 نو کله چې مروه ته ورسېږي هغه کارونه یې چې په صفا کې ترسره کړي و مروه کې یې هم ترسره کوي. (دویمه فقره).

5 بیا له مروه څخه صفا ته پیدل راکوزیږي، کله چې شني نېنې ته ورسېږي، نارینه خپل تگ گړندی کوي تر دې چې دویمې نېنې ته ورسېږي، بیا خپل عادي تگ کوي.

6 او همداسي چي اووه گردشونه بشپړ شي، له صفا څخه مروه ته تگ
يو گردش او له مروه څخه صفا ته بل گردش دی.

7 او په سعی کې يې چې هر ذکر، دعا، او د قرآن کریم تلاوت خوښ
وي هغه کوي.

اووم: د سر خریلو او لنډولو طریقه

1 کله چې عمره کوونکي خپل طواف او سعی بشپړ کړي، نو که نارینه وي د سر خریيل او یا کمول **پري واجب دي**، او سنت طریقه دا ده چې خریل یا کمول باید ټول سر ته شامل وي.

2 د سر خریل د لنډولو **څخه غوره دي**، مگر دا چې د حج وخت دومره نږدې وي چې د سر د وېښتانو د ودې لپاره بسنه نه کوي؛ نو بیا غوره ده چې وېښتان لنډ شي.

3 او **ښځه** د خپلو وېښتانو له څوکو څخه د گوټې د یو بند په اندازه وېښتان لنډوي.

4 او چا چې د حج لپاره احرام کړی وي، نو که حج یې افراد یا **قران** وي هغه به له وېښتانو څخه څه شی نه اخلی، مگر د اختر په ورځ؛ وروسته له دې چې د عقبي جمره وولي.

او پدې سره عمره کوونکي خپله عمره پای ته ورسوله، او همدا رنگه د تمتع حج لپاره عمره کوونکي د عمرې مناسک پای ته ورسول.

د حج طريقه

لومړۍ: په حج سره احرام تړل:

1

د هغه چا لپاره چې د حج اراده يې کړي وي، سنت طريقه دا ده چې که دی په مکه کې وي او يا له ميقات دننه وي، نو د ترويې په ورځ (۸ د ذوالحجې) دې له خپل ځای څخه د څانېت په وخت کې احرام وتړي، که نه نو په کوم ميقات چې تير يږي له هغه نه دی يې وتړي.

2

او د حج لپاره به په احرام کې هغه څه کوي چې د عمرې لپاره يې کړي وو لکه: **غسل کول، خوشبوی لگول او لمونځ**، نو د حج لپاره به د احرام نيت کوي او تلبيه به وايي، او د حج لپاره د تلبيې ويلو طريقه داسې ده لکه د عمرې لپاره، خو دلته به د : **(لبيک عمره)** پر ځای: **(لبيک حجاً)** وايي.

3

که چيرته احرام کوونکی ويره ولري چې د مناسکو د بشپړولو په لار کې به ورته کوم خنډ پېدا شي، نو ورته روا دي چې مشروط نيت وکړي او ووايي: **(وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني)** (که چيرته د کوم خنډ له امله بند پاتې شوم، نو له احرام څخه د خلاصېدو ځای به مې همغه وي چيرته چې بند پاتې شوم)، نو کله يې چې دا شرط ولگاوه او بيا ورته کوم خنډ پېدا شو چې له امله يې مناسک پوره نه کړای شول، نو له احرام څخه به ځان خلاص کړي او هېڅ شی پرې نشته.

4

بيا به دا تلبيه ډيره وايي: **(لبيک اللهم لبيک، لبيک لا شريك لك لبيک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك)** چې نارينه به يې په لور غږ وايي او ښځينه به يې هم په لور غږ وايي خو پدې شرط چې بېگانه سړي نه وي، د احرام کوونکي لپاره مناسب ده چې تلبيه ډيره تکرار کړي، په ځانگړې توگه کله چې حالات او وخت بدلون مومي، لکه په لور ځای پورته کېدل، يا تيب ځای ته کوزېدل، يا د شپې او ورځې تل راتلل.

5 او له احرام ترلو څخه تلبیه ویل روا دي، تر دې چې د اختر په ورځ د عقبه جمرې ویشتلو ته ورسېږي.

6 پر محرم واجب دي چې د احرام په ممنوعه کارونو کې د احرام تر پایه ښکېل نه شي، ترڅو چې له احرام حلال شي.

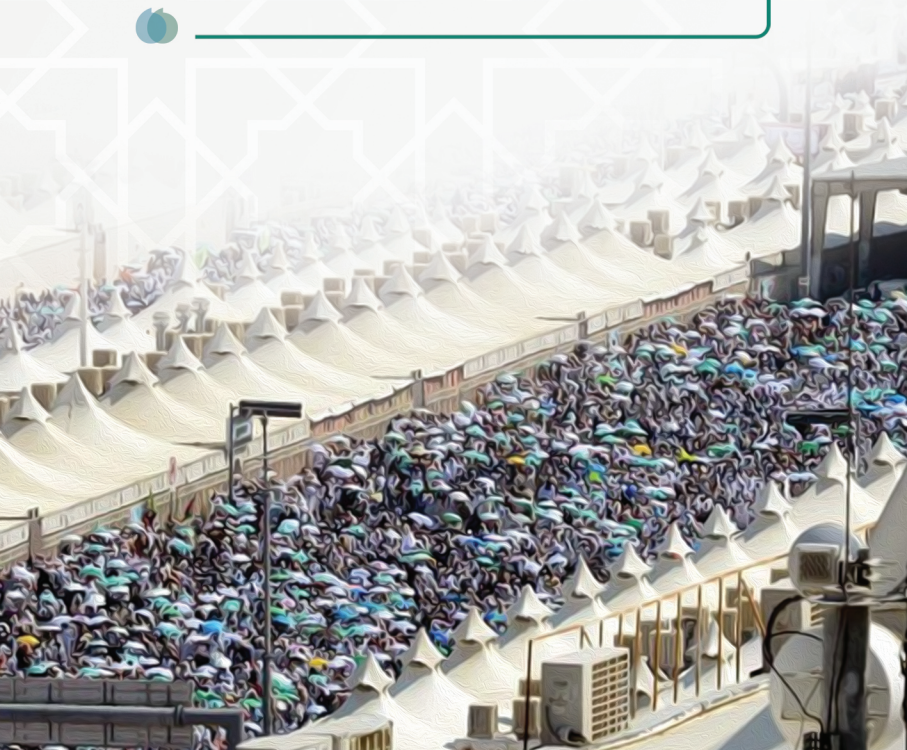

دويم: په منا کې شپه تېرول:

بیا په اتمه ورځ سنت طریقه دا ده چې منا ته لاړ شي؛
هله د ماسپینین، مازدیگر، ماښام، ماخوستن او سهار
لمونځونه هر یو بېل بېل په خپل وخت کې قصر ادا
کړي؛ ځکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به په منا
کې لمونځونه هر یو په خپل وخت کې قصر کول.

دریم: په عرفات ودریدل او په مزدلفه کې شپه تېرول:

1 نو کله چې د نهمې ورځې - چې د عرفې ورځ ده - لمر راوڅیږي، له منا څخه عرفات ته روانیږي، نو که شونې وه په نمره کې تر زوال پورې تم کيږي، کنه باک نه لري؛ ځکه چې په نمره کې تم کېدل سنت دي.

2 کله چې زوال وشي نو د ماسپینین او مازدیگر لمونځونه دوه دوه رکعتو کوي او د دواړو وختونو لمونځونه سره په ماسپینین کې یو ځای کوي چې دې ته (جمع تقدیم وایي)، لکه څرنگه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم کړي و.

3 بیا د لمانځه پسې ذکر، دعا او الله تعالی ته د زاری کولو لپاره خان فارغوي، قبلي ته مخ کوي، لاسونه پورته کوي او د خپلې خوښې دعاگانې کوي.

4 او په دې لوی موقف کې به د رسول الله صلی الله علیه وسلم دعا دا وه: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير». «له الله پرته بل معبود نشته هغه یو دی شریک نه لري، د هغه لپاره پادشاهي ده او د هغه لپاره ستاینه ده، او هغه په هر څه قادر دی».

5 نو که چېرته سترې شو او غوښتل یې چې له خپلو ملګرو سره ګټورې خبرې اترې وکړي، یا ګټور کتابونه ولولي، په ځانګړې توګه هغه چې د الله تعالی د سخاوتمندۍ او پراخو انعامونو سره تړاو لري؛ د دې لپاره چې په هغه ورځ یې د هیلمندۍ اړخ پیاوړی شي نو ښه ده، بیا بیرته الله تعالی ته په زاری کولو او دعاگانو سره راګرځي، او کوښښ کوي چې د ورځې وروستی برخه د دعا لپاره فرصت وګڼي او ګټه ترې واخلي، ځکه چې غوره دعا د عرفې د ورځې دعا ده.

کله چې د عرفې د ورځې لمر ډوب شي، مزدلفې ته روانیږي.

6

کله چې مزدلفې ته ورسیده نو د ماښام لمونځ درې رکعتہ او د ماخوستن لمونځ دوه رکعتہ کوي؛ دواړه لمونځونه سره (په ماخوستن کې) یو ځای کوي.

7

او که چېرته یې ویره درلوده چې مزدلفې ته به له نېمې شپې وروسته ورسیري، نو بیا لمونځ کوي، که څه هم مزدلفې ته له رسیدلو وړاندې وي، او ورته روا نه دي چې لمونځ له نېمې شپې بعد وخت ته وروسته کړي.

8

په مزدلفه کې شپه تیروي، کله چې رڼا شي د سهار لمونځ وخته له اذان او اقامت سره کوي.

9

بیا د مشعر الحرام په لور روانیږي، الله تعالیٰ په یووالي سره یادوي، تکبیرونه وايي او د خپلې خوښې دعاګانې کوي، تر دې چې ښه رڼا شي، او که مشعر الحرام ته یې تلل نه کېدل، نو په خپل ځای کې دې دعا وکړي؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «وقفت هاهنا وجمع کلها موقف»، (زه دلته ودرېدم او ټوله مزدلفه د ودرېدلو لپاره ځای دی) دا په داسې حال کې چې قبلي ته به یې مخ کړی وي او د ذکر او دعا لپاره به یې لاسونه پورته کړي وي.

10

خلورم: د اختر د ورځې کارونه:

1 کله چې بنه ربایي ولگيري، نو د لمر ختو نه مخکې له مزدلفې څخه مناته روانیږي، او په وادي محسر نومي ځای کې (چې یو خور دی) گړندی کیږي.

2 کله چې مناته ورسیري د عقبې جمره په اوو کانو پرلپسې ولي، دا تر ټولو وروستی جمره ده چې مکې مکرمې ته نږدې ده، هر یو کانی باید د خرما د زړې په اندازه وي تقریبا، او د هر کانی سره الله اکبر وايي.

3 بیا که شونې وه خپله قرباني حلالوي.

4 بیا نارینه خپل وینستان خروي یا یې لنډوي او خړول غوره دي، او د بنځو لپاره د وینستانو خریل نشته، هغوی یوازې د وینستانو څوکی اخلي.

5 نو کله یې چې جمره وويشته، وینستان یې وخریل، لومړی تحلیل ورته حاصل شو چې پدې سره ورته له بنځې پرته نور هر څه حلالیږي.

6 بیا د افاضي د طواف لپاره مکې مکرمې ته ځي، نو طواف کوي او **بیا یې که حج تمتع و،** نو د حج لپاره سعي کوي، او که مفرد یا قارن و او د قدوم له طواف نه وروسته یې سعي نه وه کړې، نو سعي کوي، او کولی شي چې طواف او سعي شپې ته یا دویمې ورځې ته وروسته کړي، چې هر ډول ورته اسان وو.

پنجم: د تشریق د ورځو اعمال

1 **کله يې چې جمره وويشته،** طواف او سعی يې وکړه، نو په پوره توگه ورته تحليل حاصليري، آن د خپلې ښځې سره يو ځای کېدل ورته روا کيږي.

2 **بيا مناته گرځي،** هلته يوولسمه، دولسمه او دريارلسمه شپه تېروي؛ دريارلسمه شپه د هغه چا لپاره ده چې تر پايه د پاتې کېدلو اراده ولري.

3 **او درې واړه جمره به له زوال څخه وروسته ولي.**

4 **په يوولسمه ورځ** لومړۍ جمره په اوو کابو پرلپسې ولي - هغه چې له مکې څخه تر ټولو لرې او خيف جومات ته نږدې ده - **له هر کابو سره تکبير وايي.** بيا لږ مخکې ځي او د خپلې خوښې اوږده دعا کوي، که د اوږد وخت لپاره ورته ودرېدل او دعا کول سخت و، کولی شي د لږ وخت لپاره تم شي او آسانه دعا وکړي تر څو سنت طريقه پر ځای شي.

5 **بيا په همدې ډول منځنۍ جمره ولي** او وروسته ترې دعا کوي.

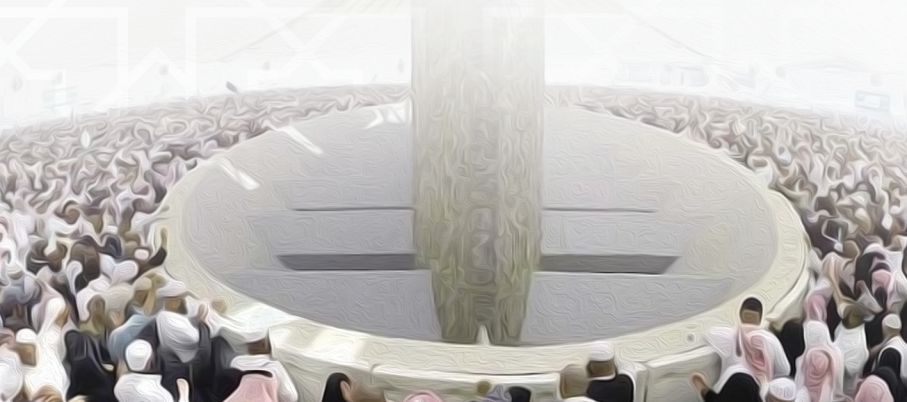
6 **بيا د عقبې جمره ولي،** خو وروسته ترې دعا نه کوي او روانيږي.

7 بيا په دولسمه ورځ هم لکه د يوولسمې ورځې په څېر جمرې ولي؛ نو کله يې چې د جمرې ویشتل بشپړ کړل، کولی شي بېره وکړي او له منا څخه ووځي.

8 او که يې غوښتل چې تاخير وکړي، او تاخير کول غوره دي، نو ديارلسمه شپه تيروي، درې واړه جمرې له زوال نه وروسته لکه د تېرو ورځو په څېر ولي.

9 او ديارلسمې ورځې ته پاتې کېدل (تاخير) واجب نه دی، مگر دا چې د دولسمې ورځې لمر پرې په منا کې ډوب شي، نو بيا پرې تاخير لازمي دی، چې بايد پاتې شي او په ديارلسمه ورځ له زوال نه وروسته درې واړه جمرې ولي.

10 خو که د ده له اختيار نه پرته پرې دوولسمې ورځې لمر په منی کې ډوب شو، د بېلگې په توگه چې روان شوی وي، موټر کې سپور شوی وي، خو د موټرو د بيروبار او يا بل څه له امله پرې ناوخته شي؛ نو بيا اړين ندی چې پاتې شي؛ ځکه چې تر لمر ډوبېدو يې ځنډېدل بې اختياره و.

شيزم: طواف الوداع:

1 کله يې چې له مکې څخه خپل هېواد ته د وتلو اراده وکړه نو له طواف الوداع پرته به له مکې څخه نه وځي.

2 مگر هغه ښځې چې حبض يا نفاس ولري، پر هغوی طواف الوداع نشته، او نه ښايي چې د مسجد الحرام په دروازو کې د مخه ښي لپاره ودرېږي؛ ځکه چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه ثابت ندي.

3 او کله چې غواړي سفر وکړي نو طواف الوداع دې د بيت الله شريف سره خپل وروستی کار وگرځوي.

4 که چیرته له طواف الوداع نه وروسته - خپلو ملګرو ته د انتظار، يا سامان بارولو، يا په لار کې سودا اخېستلو له امله - پاتې شو باک نه لري او طواف به بيا نه کوي، مګر دا چې د سفر د وروسته کولو اراده ولري، بيا دې د بېلګې په توګه خپل سفر د ورځې پای ته وروسته کړي، او اړين دی چې بيا د مخه ښي طواف وکړي تر څو يې وروستی ديدار د بيت الله سره وشي.

هدية
HÄDIYAH

موسوعة ضيوف الرحمن

مواد منتقاة للحجاج والمعتمرين و الزوار بلغات العالم

